

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 122/2020-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu Mojmíra Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci porušenia bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 45/2011 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2020 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Banská

Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 45/2011 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnutým rozhodnutím okresný súd uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť paušálne náklady na nútené odtiahnutie vozidla správcovi mestskej komunikácie mestskej časti Bratislava-Staré Mesto. Proti rozhodnutiu sa sťažovateľ neodvolal z dôvodu, že nevedel o rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 70/2003, podľa ktorého správca je oprávnený vyžadovať iba skutočne vynaložené náklady na odtiahnutie vozidla.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Podľa § 123 zákona o ústavnom súde:

(1) Ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať... c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí...

6. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené

plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

7. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania...,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,

d) ktorý je neprípustný,

8. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

III.

Právne hodnotenie ústavného súdu

10. Predmetná sťažnosť neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti ako označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ uvádza, chýba dátum rozhodnutia a sťažovateľ nedoložil ani plnomocenstvo pre advokáta. To sú dôvody, pre ktoré ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť (porov. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010). Ak by to boli jediné prekážky na prijatie veci na ďalšie konanie, ústavný súd by aktivoval proces odstránenia väd sťažnosti. Neprekonateľným procesným nedostatkom je však neospravedliteľné nevyčerpanie všetkých prostriedkov nápravy.

11. Sťažovateľ dôvodne poukazuje na dôležitú požiadavku súdneho konania, aby súdy o rovnakých veciach rozhodovali rovnako (Beian v. Rumunsko, sťažnosť č. 30658/05). Preto ak sa chcel okresný súd odkloniť od názoru najvyššieho súdu, mal preto uviesť relevantné dôvody. V tomto smere ak by bol sťažovateľ vyčerpal všetky účinné prostriedky ochrany, mohla mať jeho ústavná sťažnosť perspektívu, a to po doplnení náležitostí, doložení plnomocenstva pre advokáta a tiež v prípade jej včasného uplatnenia.

12. Ako však už z referenčných noriem v časti II tohto uznesenia vyplýva, ústavná sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal všetky prostriedky ochrany a uvedená procesná prekážka dopadá práve na sťažovateľa, ktorý proti napadnutému rozhodnutiu súdu odvolanie nepodal.

13. Argument sťažovateľa o nepoznaní rozhodnutia najvyššieho súdu neobstojí. Isteže od sťažovateľa nemožno spravodlivo žiadať, aby poznal judikatúru najvyššieho súdu, no práve na ten účel slúži odborná pomoc advokátom a v prípade jej zlyhania aj potencionálna náhrada škody proti advokátovi.

14. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. b), c) a d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu